

МЕХАНІЗМ ГРОМАДСЬКО-АУДИТОРСЬКОГО ПАРТНЕРСТВА

MECHANISM OF PUBLIC-AUDIT PARTNERSHIP

У статті охарактеризовано аспекти реалізації громадсько-аудиторського партнерства. Установлено, що реалізація громадсько-аудиторського партнерства здійснюється на рівнях окремих осіб (суб'єктів), їх груп, об'єднаних за певними ознаками, та на рівні суспільства у цілому. Його основою є взаємне визнання та узгодження інтересів виконавців завдань та користувачів результатів аудиту. На рівні суб'єктів аудиту партнерство реалізується шляхом взаємного обміну інформаційними та іншими ресурсами аудитора та клієнта або підконтрольного об'єкта. Рівень професійних об'єднань аудиторів бере участь у громадсько-аудиторському партнерстві на основі розроблення організаційних та методичних підходів до вирішення завдань аудиту, які отримують певний ступінь довіри з боку користувачів його результатів. На загальносуспільному рівні громадсько-аудиторське партнерство реалізується на основі формування інституту аудиту, який бере на себе відповідальність за належну реалізацію потреб суспільства, та забезпечення належного узгодження його діяльності з інтересами інших суспільних інститутів.

Ключові слова: аудит, громадсько-аудиторське партнерство, суб'єкти аудиту, професійні об'єднання, суспільні інститути.

В статтє охарактеризовані аспекти реалізації громадсько-аудиторського пар-

тнерства. Установлено, що реалізація громадсько-аудиторського партнерства здійснюється на рівнях окремих осіб (суб'єктів), їх груп, об'єднаних за певними ознаками, та на рівні суспільства у цілому. Його основою є взаємне визнання та узгодження інтересів виконавців завдань та користувачів результатів аудиту. На рівні суб'єктів аудиту партнерство реалізується шляхом взаємного обміну інформаційними та іншими ресурсами аудитора та клієнта або підконтрольного об'єкта. Рівень професійних об'єднань аудиторів бере участь у громадсько-аудиторському партнерстві на основі розроблення організаційних та методичних підходів до вирішення завдань аудиту, які отримують певний ступінь довіри з боку користувачів його результатів. На загальносуспільному рівні громадсько-аудиторське партнерство реалізується на основі формування інституту аудиту, який бере на себе відповідальність за належну реалізацію потреб суспільства, а також забезпечення належного узгодження його діяльності з інтересами інших суспільних інститутів.

Ключевые слова: аудит, общественно-аудиторское партнерство, субъекты аудита, профессиональные объединения, общественные институты.

УДК 657.6

<https://doi.org/10.32843/bses.60-40>

Мельник К.П. ¹

к.е.н., доцент,
докторант відділу обліку
та оподаткування
Національний науковий центр
«Інститут аграрної економіки»

Melnyk Kateryna

National Scientific Center
«Institute of Agrarian Economy»

The article describes the aspects of the implementation of the public-audit partnership mechanism. The general hypothesis of the study is formulated on the basis of the assumption of the possibility of modeling the relationship between society and the audit institute so that their mutual influence contributes to the realization of public interests and maintaining of the audit subjects functionality for such implementation at the expected level. The basis of the public-audit partnership is the mutual recognition by stakeholders (representatives of the society and professional audit) of the existence of interdependent and mutually conditioned interests. It is established that the implementation of public-audit partnership is carried out at the level of individuals (entities), their groups, that are united according to certain characteristics, and at the level of society as a whole. It is based on mutual recognition and coordination of the interests of task performers and users of audit results. At the level of audit subjects, the partnership is realized through mutual exchange of information and other resources of the auditor and the client or the controlled object. The level of professional associations of auditors participates in the public-audit partnership based on the development of organizational and methodological approaches to solving audit tasks, which receive a certain degree of trust from users of its results. The realization of the audit and society interests in terms of their interaction at the level of the profession and their associations is always accompanied by the emergence of certain conflicts. At the public level, the public-audit partnership is implemented on the basis of the formation of the audit institute, which takes responsibility for the proper implementation of the needs of society, and ensuring proper coordination of its activities with the interests of other public institutions. At the level of society, the public-audit partnership establishes formalized rules for the interaction not only of the audit institute with other public institutions, but between its individual elements.

Key words: audit, public-audit partnership, audit subjects, professional associations, public institutions.

Постановка проблеми. Формалізація теоретичних підходів до формування та функціонування інституту аудиту та їх імплементація на праксеологічному рівні ґрунтуються, насамперед, на потребі реалізації інформаційних інтересів суспільства. При цьому провідного значення набуває не лише зміст очікувань окремих суспільних груп щодо результатів аудиту, а й можливість їх своєчасного та якісного забезпечення.

Його основою, на наше переконання, має стати механізм взаємного врахування та взаємного узгодження інтересів та можливостей кожного з учас-

ників відносин, які виникають унаслідок делегування суспільством інституту аудиту повноважень, пов'язаних із забезпеченням довіри до інформаційного забезпечення економічних процесів та відповідальності за належне їх виконання.

Таке делегування має враховувати низку обставин, під впливом яких здійснюється постановка, формалізація та виконання відповідних завдань. Зазначені обставини характеризують, з одного боку, готовність суб'єктів незалежного, державного та внутрішнього аудиту до реалізації очікувань представників суспільства, з іншого –

¹ ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9167-5801>

умови, які відповідні суспільні групи продукують для впливу на функціонування інституту аудиту в цілому та його окремих елементів.

Таким чином, є підстави констатувати наявність взаємодії суб'єктів аудиту із зацікавленими в його результатах особами. При цьому така взаємодія має обопільне спрямування, яке має різнорівневий характер. Зважаючи на це, обґрунтованим є припущення щодо можливості моделювання відносин суспільства та інституту аудиту так, щоб їхній взаємний вплив сприяв одночасно реалізації інтересів громадськості та підтриманню функціональних можливостей суб'єктів аудиту для такої реалізації на очікуваному від них рівні.

Формалізація відповідних відносин сприятиме конкретизації обставин функціонування інституту аудиту на теоретичному рівні та вдосконаленню організаційного та методичного забезпечення вирішення відповідних завдань на практиці.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Аспекти становлення та розвитку аудиту знайшли своє відображення у науковому доробку вітчизняних (С.В. Бардаш, Д.С. Боговик [1], М.М. Василюк [2], Л. Матвійчук [3], Н.І. Обушна [4], М.С. Пушкар [5], В.Ю. Фабіянська [6], А.О. Шавлюк [7], О.Л. Шерстюк [8], С.В. Шульга [9], Л.Г. Ярова [10] та ін.) та закордонних (Р. Адамс [11], А. Ісмаїл, М. Хасан, К. Кларк, Р.М. Садік [12], К.У. Ліма, І.Р. Пілайз, Г.П. да Силва [13], С. Саймз [14], А. Тірон-Тьюдор, Г.Б. Кордос, М.Т. Фюлоп [15] та ін.) дослідників та практикуючих аудиторів.

У контексті проведеного дослідження вважаємо обґрунтованою точку зору Н.І. Обушної, яка зазначає, що «...аудит – категорія історична, яка розвивається разом з еволюцією суспільства, економічної системи як складника ринкової економіки та притаманних їй суспільних відносин» [4, с. 22].

Необхідність формування громадсько-аудиторського партнерства на основі взаємного врахування інтересів суб'єктів та користувачів результатів аудиту підкреслено в публікаціях В.Ю. Фабіянської, яка, зокрема, визнає, що «...цінність аудиторської діяльності в суспільстві визначається його здатністю задовольняти потреби користувачів фінансової звітності у достовірній та надійній інформації для прийняття поточних та перспективних рішень» [6, с. 66].

На підтвердження потреби своєчасного реагування аудиторської практики на зміну зовнішніх умов А.О. Шавлюк констатує, що «сучасна практика ведення бізнесу ставить перед собою цілі, що полягають у зміні орієнтаційних спрямувань аудиту на превентивний контроль» [7, с. 125].

У цілому позитивно оцінюючи здобутки авторів, висловлених у наведених та інших публікаціях за результатами проведених досліджень, вважаємо за доцільне констатувати, що особливості побудови та функціонування механізму громадсько-

аудиторського партнерства не знайшли достатньо ґрунтовного розкриття.

Постановка завдання. Зважаючи на викладене, метою дослідження, результати якого розкриваються у цій статті, визначено формалізацію структури механізму громадсько-аудиторського партнерства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Як свідчать результати проведеного дослідження, основою громадсько-аудиторського партнерства є взаємне визнання зацікавленими сторонами (представниками громадськості та професійного аудиту) наявності взаємозалежних та взаємозумовлених інтересів (рис. 1).

Як свідчать дані рис. 1, інтереси громадськості генеруються окремими суб'єктами відносин, які здійснюють діяльність, спрямовану на досягнення однієї чи кількох цілей економічного характеру. При цьому таке досягнення залежить від впливу інших суб'єктів, сукупність дій яких створює середовище економічної діяльності.

Водночас окремі представники громадськості об'єднуються в суспільні групи виходячи із власних інтересів. Метою функціонування таких груп є не лише об'єднання можливостей окремих учасників для реалізації існуючих спільних інтересів, а й генерування запиту для створення умов оптимізації підходів до її забезпечення. Іншими словами, має місце формування інтересів суспільних груп, які не лише охоплюють запити окремих учасників, а й істотно доповнюють їх шляхом внутрішньогрупового узгодження та створення додаткових, більш комфортних у контексті захисту групових інтересів умов.

Проте реалізація інтересів окремих груп зазнає впливу з боку інших елементів суспільства. При цьому такий вплив визначається інтересами інших груп, які часто суперечать одна одній. Унаслідок зазначеного виникає потреба узгодження інтересів на рівні суспільства у цілому. Таке узгодження передбачає, серед іншого, встановлення загальноприйнятих норм щодо змістовних характеристик окремих видів діяльності як учасників економічної діяльності, так і їхніх груп.

У контексті зазначеного мають бути ідентифіковані та досліджені відповідні характеристики інтересів представників аудиту.

Вступаючи в економічні відносини із замовниками аудиторських послуг або (у разі державного та незалежного аудиту) у відносини з підконтрольними об'єктами, суб'єкти аудиту визначають предметну спрямованість своїх заходів. Виходячи із цього, вони інформують управлінський персонал, відповідальний за інформацію, що підлягає дослідженню, щодо змісту даних, які мають бути надані для опрацювання, форму, час та послідовність їх подання, потребу в отриманні можливості доступу до персоналу, а також, у разі необхід-

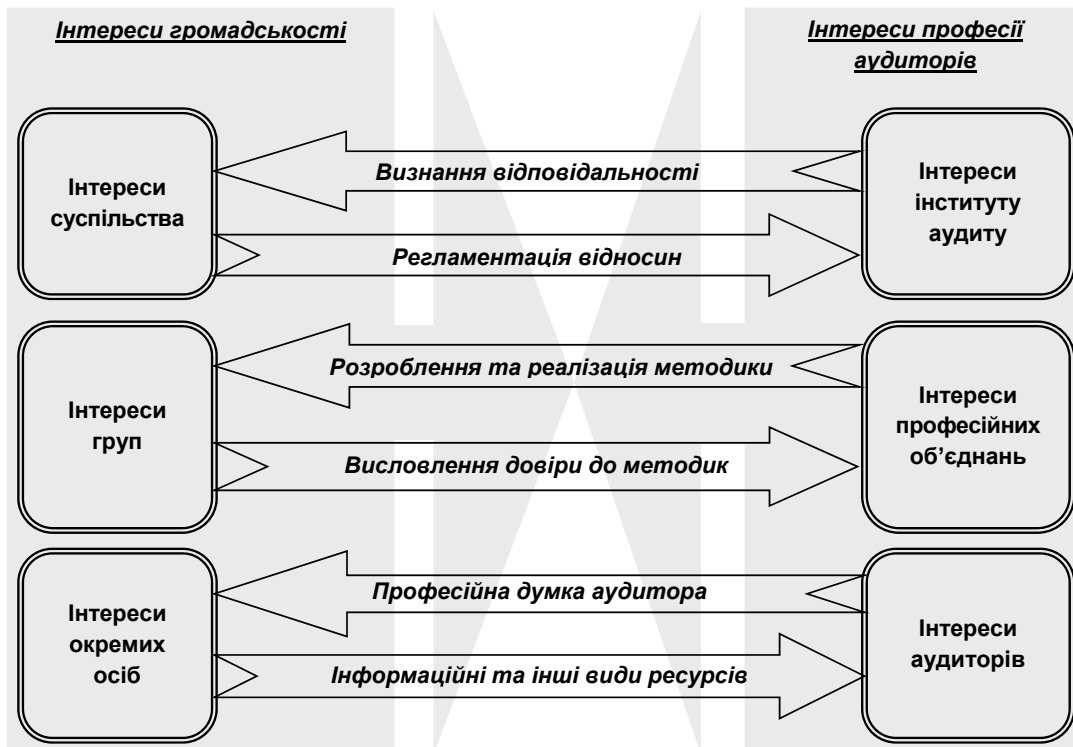

Рис. 1. Змістова характеристика відносин громадсько-аудиторського партнерства

Джерело: авторська розробка

ності, про активи, до яких має бути забезпечений доступ.

Свою чергою, представники контрагентів та управлінського персоналу підконтрольних об'єктів виходячи із власних потреб і зацікавленості у проведенні аудиту мають визнати свою відповідальність за надання аудиторам необхідного доступу до інформації та ресурсів. В окремих випадках, коли відсутні обмеження юридичного та етичного характеру, ресурси підконтрольного суб'єкта або замовника аудиторських послуг можуть бути не лише предметом дослідження з боку аудитора, а й використовуватися ним для досягнення мети виконання аудиторського завдання.

Результатом роботи аудитора є його професійна думка, що висловлюється за наслідками виконаної роботи. Така думка належним чином формалізується і надається у встановленому форматі інформаційного повідомлення (аудиторський звіт, висновок, акт тощо) зацікавленим особам, насамперед керівництву підконтрольного об'єкта чи клієнта аудиторської фірми.

Отже, на рівні окремих суб'єктів господарювання громадсько-аудиторське партнерство визначається змістом взаємодії аудиторів і представників інших економічних одиниць. Механізм такого партнерства на цьому рівні реалізується через визнання всіма учасниками відносин необхідності в обміні інформаційними та іншими видами ресурсів, що дає змогу забезпечити взаємне визнання та впровадження інтересів як аудиторів, так і окре-

мих представників суспільства. При цьому реалізація інтересів аудиторів на основі партнерства полягатиме в отриманні ресурсів, необхідних для виконання завдання, а для їхніх контрагентів – в отриманні професійної думки аудитора, яка є джерелом упевненості в можливості використання перевірених даних.

Представники аудиторської професії здійснюють свою діяльність виходячи з інтересів отримання прибутку від підприємницької діяльності (для незалежного аудиту), додаткового державного фінансування (у разі державного аудиту) та збільшення доходів у вигляді заробітної плати (стосується суб'єктів внутрішнього аудиту). При цьому їхня діяльність характеризується низкою особливостей.

Насамперед, обов'язковою умовою її здійснення є відповідність суб'єктів певному набору освітніх, кваліфікаційних, особистісних та юридичних критеріїв. Зазначені критерії формуються у чинному законодавстві та нормативних документах професійних організацій. При цьому визначаються не лише критерії, а й процедури забезпечення та контролю їх дотримання.

Як правило, зазначені критерії та процедури визначаються професійними об'єднаннями аудиторів, метою яких є представлення та захист інтересів професії у суспільстві. Зважаючи на це, саме професійні об'єднання мають визначати механізми реалізації повноважень аудиторів на основі ідентифікації, формалізації та впровадження у

практичну діяльність загальнозрозумілих та загальноприйнятних для професійного середовища заходів.

З одного боку, такі повноваження дають змогу узагальнити досвід роботи аудиторів, визначити позитивні тенденції його трансформаційних перетворень на підставі абстрагування від впливу суб'єктивних очікувань інших суспільних груп та оптимізувати організаційні й методичні аспекти аудиту. З іншого – зазначені заходи, що ґрунтуються на професійних підходах реалізації інтересів суспільства шляхом виконання завдань аудиту, призначені для забезпечення зацікавлених сторін інформацією, кількісні, вартісні та якісні параметри якої дають можливість для її використання економічними суб'єктами. Основою такої можливості виступає готовність професійної спільноти гарантувати користувачам результатів аудиту факт відповідності даних сукупності необхідних критеріальних значень. Джерелом такої гарантії є відповідальність представників професії аудиторів за належну якість виконуваної роботи.

Водночас суспільні групи користувачів результатів роботи аудиторів не мають професійних навичок, необхідних для формування належного рівня впевненості щодо інформації, яка може бути використана для реалізації їхніх інтересів. При цьому вони очікують на отримання відповідних оцінок із боку саме незалежних фахівців, які мають необхідний кваліфікаційний рівень підготовки та практичний досвід роботи. Зважаючи на це, особи, зацікавлені в результатах аудиту, та їхні групи мають висловити довіру професійній спільноті аудиторів у сфері розроблення та реалізації заходів, які забезпечують незалежне об'єктивне оцінювання інформації, за результатами якого аудитори висловлюють професійну думку.

Таким чином, реалізація громадсько-аудиторського партнерства на рівні професійних груп забезпечується з боку аудиторів розробленням професійно обґрунтованих підходів до вирішення відповідних завдань із належним рівнем якості, а з боку користувачів результатів аудиту – наданням і публічним висловленням довіри як до самих розроблених підходів, так і до алгоритмів їх створення і практичного впровадження.

Реалізація інтересів аудиту та громадськості за умов їх взаємодії та взаємовпливу на рівнях представників професії та їх об'єднань завжди супроводжується виникненням певних конфліктів. Зокрема, лініями основних із них можуть бути визнані такі:

1) прагнення суб'єктів аудиту більше заробити проти прагнення користувачів його результатів більше зекономити;

2) прагнення суб'єктів аудиту отримати більше доказів стосовно інформації, що перевіряється, та

адекватне висловлення професійної думки проти прагнення користувачів результатів зменшити обсяг інформації, до якої має доступ аудитор, та надання надмірних акцентів на перевагах її змістовних характеристик з одночасним применшенням видимості та змісту її недоліків;

3) прагнення суб'єктів аудиту до популяризації професії зокрема та збільшення ролі аудиту в суспільстві у цілому проти прагнення користувачів результатів аудиту максимально ігнорувати чи применшувати можливості використання аудиту в інтересах суспільства.

Наведені та інші протиріччя зумовлені не лише безпосередньою співпрацею аудиторів та користувачів результатів його роботи. Це пояснюється, зокрема, бажанням окремих соціальних груп (наприклад, органів державного управління та/або регулювання) реалізовувати свої інтереси завдяки не незалежним суб'єктам аудиторської діяльності (аудиторським фірмам та приватним аудиторам), а шляхом створення підконтрольних суб'єктів, яким делегуються окремі контрольні повноваження. Іншою обставиною, що може розглядатися як джерело виникнення невідповідностей і конфліктів між аудиторами та користувачами результатів їх роботи, є різноманітність інтересів самих користувачів.

Зважаючи на це, виникає потреба в узгодженні інтересів зазначених груп. Таке узгодження відбувається на національному рівні і характеризується створенням законодавчо визначених інституцій, наділених повноваженнями виконання завдань аудиту в інтересах суспільства у цілому. При цьому забезпечується інституціоналізація самого аудиту як невід'ємного компонента суспільних відносин, наділеного необхідними правами та повноваженнями, із визнаною відповідальністю та формалізованою системою між інституціональних зв'язків.

Іншими словами, на загальносуспільному рівні механізм реалізації громадсько-аудиторського партнерства передбачає, насамперед, існування інституту аудиту, представники якого беруть на себе відповідальність перед суспільством за належне виконання делегованих йому повноважень. З іншого боку, суспільство на рівні держави, окремих регіонів, економічних кластерів та галузей національної економіки регламентує відносини, що мають забезпечити належне функціонування інституту аудиту в межах його відповідальності.

Заслуговує на увагу й той факт, що на рівні суспільства громадсько-аудиторське партнерство встановлює формалізовані правила взаємодії не лише інституту аудиту з іншими суспільними інститутами, а й між окремими його елементами. Зокрема, це стосується визначення умов і обставин виконання відповідних завдань суб'єктами незалежного, державного та внутрішнього аудиту,

організаційного та методичного забезпечення їхньої діяльності, встановлення їхніх повноважень та відповідальності, підзвітності тощо.

Висновки з проведеного дослідження. Таким чином, громадсько-аудиторське партнерство являє собою багаторівневий механізм взаємодії, взаємозалежності та взаємозумовленості інтересів суб'єктів аудиту, професії аудиту та інституту аудиту, з одного боку, та представників суспільства (як окремих осіб, так і їхніх груп) і суспільства у цілому. Основою його функціонування як на різних рівнях, так і в межах суспільних елементів, одним з яких є аудит, є взаємне визнання та сприйняття очікувань щодо можливого використання інформаційних та інших видів ресурсів, формування та практичного застосування методик вирішення аудиторських завдань, а також відповідальності й готовності до врахування і взаємної оптимізації середовища.

Отримані результати дослідження сприятимуть конкретизації обставин функціонування інституту аудиту на теоретичному рівні та вдосконаленню праксеологічного забезпечення вирішення відповідних завдань.

Зважаючи на викладене, предметом подальших досліджень може бути визнано розроблення та обґрунтування критеріїв оцінок громадсько-аудиторського партнерства, а також алгоритму їх застосування з урахуванням функціонування економічних систем окремих територій та галузей економіки.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Бардаш С.В., Боговик Д.С. Державні пріоритети розвитку незалежного аудиту в Україні. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Економіка»*. 2015. Вип. 3. С. 17–21.
2. Василюк М.М. Концептуальні основи якості аудиту : монографія. Івано-Франківськ : Кушнір Г.М., 2019. 588 с.
3. Матвійчук Л. Аудит основних засобів в аграрному секторі: специфіка, завдання та перспективи. *Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації*. 2020. Вип. 1. С. 38–48. DOI: <https://doi.org/10.35774/ibo2020.01.038>.
4. Обушна Н.І. Публічний аудит: поняття та сутність. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2016. Вип. 4(31). С. 21–29.
5. Проблеми і перспективи розвитку аудиту в Україні : монографія / за заг. ред. д.е.н., проф. М.С. Пушкаря. Тернопіль : Карт-бланш, 2012. 220 с.
6. Фабіянська В.Ю. Поняття якості в аудиторській практиці. *Агросвіт*. 2017. № 9. С. 62–68.
7. Шавлюк А.О. Організаційні форми аудиту ефективності ділового партнерства. *Облік і фінанси*. 2014. № 4(66). С. 123–127.
8. Шерстюк О.Л. Аудит фінансової інформації : монографія. Київ : Інститут аграрної економіки, 2017. 512 с.

9. Шульга С.В. Аудиторська діяльність в Україні в умовах євроінтеграції : автореф. дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.09. Київ, 2020. 39 с.

10. Ярова Л.Г. Сучасний стан та перспективи розвитку аудиторських послуг в Україні. *Інтернаука. Серія «Економічні науки»*. 2019. № 3(23). С. 55–60.

11. Адамс Р. Основы аудита / пер. с англ. под ред. Я.В. Соколова. Москва : Аудит, ЮНИТИ, 1995. 398 с.

12. Ismail A., Hasan M., Clark C., Sadique R.M. Public sector procurement: the effectiveness of monitoring mechanism. *Asia-Pacific Management Accounting Journal*. 2018. № 13(2). P. 147–172.

13. Lima C.W., Peleias I.R., da Silva G.P. Determinants of Audit Fees: a Study in the Companies Listed on the BM&FBOVESPA, Brazil. *USP, São Paulo*. 2016. Vol. 26. № 69. P. 261–273.

14. Symes, S. What is the function of an accounting audit. 2019. April, 24. URL: <https://smallbusiness.chron.com/function-accounting-audit-17398.html> (дата звернення: 03.01.2021).

15. Tiron-Tudor A., Cordos G.S., Fülöp M.T. Stakeholder's perception about strengthening the audit report. *African Journal of Accounting, Auditing and Finance*. 2018. Vol. 6. № 1. P. 43–69. DOI: 10.1504/AJAAF.2018.091138.

REFERENCES:

1. Bardash S.V., Bohovyk D.S. (2015) Derzhavni pryorityty rozvytku nezaleznoho audytu v Ukraini [State priorities for the development of independent audit in Ukraine]. *Scientific Bulletin of Uzhhorod University. Series "Economics"*, vol. 3, pp. 17–21.
2. Vasyliuk M.M. (2019) Kontseptualni osnovy yakosti audytu: monohrafiia [Conceptual bases of audit quality: monograph]. Ivano-Frankivsk: Vydavets Kushnir H.M. (in Ukrainian)
3. Matviichuk L. (2020) Audyty osnovnykh zasobiv v ahrarnomu sektori: spetsyfika, zavdannia ta perspektyvy. [Audit of fixed assets in the agricultural sector: specifics, objectives and prospects]. *Institute of Accounting, Control and Analysis in the context of globalization*, vol. 1, pp. 38–48. DOI: <https://doi.org/10.35774/ibo2020.01.038>.
4. Obushna N.I. (2016) Publichnyi audyt: poniattia ta sutnist. Derzhavne upravlinnia ta mistseve samovri- aduvannia [Public audit: concept and essence]. *Public administration and local self-government*, vol. 4(31), pp. 21–29.
5. Pushkar M.S. (2012) Problemy i perspektyvy rozvytku audytu v Ukraini: monohrafiia [Problems and prospects of audit development in Ukraine: monograph]. Ternopil: «Kart-blansh». (in Ukrainian)
6. Fabiianska V.Iu. (2017) Poniattia yakosti v audytorskii praktytsi [The concept of quality in auditing practice]. *Ahrosvit*, no. 9, pp. 62–68.
7. Shavliuk A.O. (2014) Orhanizatsiini formy audytu efektyvnosti dilovoho partnerstva [Organizational forms of auditing the effectiveness of business partnerships]. *Accounting and finance*, no. 4(66), pp. 123–127.
8. Sherstiuk O.L. (2017), Audyty finansovoi informacii [Audit of financial information]. Kyiv: National scientific center "Institute of agrarian economics". (in Ukrainian)

9. Shulha S.V. (2020) *Audytorska diialnist v Ukraini v umovakh yevrointehratsii* [Audit activity in Ukraine in the conditions of European integration] (PhD Thesis), Kyiv: National Academy of Statistics, Accounting and Audit. (in Ukrainian)
10. Yarova L.H. (2019) *Suchasnyi stan ta perspektyvy rozvytku audytorskykh posluh v Ukraini* [Current state and prospects of development of audit services in Ukraine]. *International scientific journal "Internauka." Series: "Economic Sciences"*, no. 3 (23), pp. 55–60.
11. Adams R. (1995) *Osnovy audyta* : per. s anhl. pod red. Ya.V. Sokolova. [Basics of audit]. Moscow: Audyt, YuNYTY. (in Russian)
12. Ismail A., Hasan M., Clark C., Sadique R.M. (2018) Public sector procurement: the effectiveness of monitoring mechanism. *Asia-Pacific Management Accounting Journal*, no. 13(2), pp. 147–172.
13. Lima C.W., Peleias I.R., da Silva G.P. (2016) Determinants of Audit Fees: a Study in the Companies Listed on the BM&FBOVESPA, Brazil. *USP, São Paulo*, vol. 26, no. 69, pp. 261–273.
14. Symes S. (2019) What is the function of an accounting audit. 2019. April, 24. Available at: <https://smallbusiness.chron.com/function-accounting-audit-17398.html> (accessed 03 January 2021).
15. Tiron-Tudor A., Cordos G.S., Fülöp M.T. (2018) Stakeholder's perception about strengthening the audit report. *African Journal of Accounting, Auditing and Finance*, vol. 6, no.1, pp. 43–69. DOI: 10.1504/AJAAF.2018.091138.